

Năm 1992 được các nhà kinh tế đánh giá là một năm đầy thắng lợi trong hoạt động phát triển kinh tế đối ngoại. Những sự kiện nóng bỏng trong năm vừa qua được ghi nhận là "bệ phóng" vững chắc để từ đó nền kinh tế Việt Nam có đủ sức bật, chuẩn bị cho giai đoạn "cất cánh".

Lệnh cấm vận của Mỹ trong năm qua hầu như chỉ còn hiệu lực đối với các công ty Mỹ, thành phần được coi như thiệt thòi nhất trong cuộc chạy đua giữa các giới kinh doanh phương Tây nhằm tìm một chỗ đứng trên thị trường Việt Nam tương đối có tiềm năng với dân số trên 70 triệu người.

Trước sức ép của các doanh nhân Mỹ cộng thêm những thiện chí cụ thể của chính phủ Việt Nam trong việc giải quyết nhân đạo vấn đề MIA, trong năm 1992 phía Mỹ đã có những quyết định "nhượng bộ" qua các luật lệ nói lòng cấm vận theo "lộ trình" do Nhà Trắng đặt ra.

Khởi đầu từ quyết định cho phép công dân Mỹ được đến Việt Nam theo các đoàn du lịch, người Việt tại nước ngoài được chính thức gửi tiền về giúp thân nhân, đến tháng 4.92, mạng lưới liên lạc điện thoại giữa Mỹ và Việt Nam đã được thiết lập.

Vào giữa tháng 12, Nhà Trắng cho phép các công ty Mỹ được ký hợp đồng thương mại, mở văn phòng đại diện, thuê tuyển nhân viên và thực hiện các chương trình nghiên cứu kế hoạch kinh doanh tại Việt Nam. Đây là một diễn biến được Bộ Ngoại giao nước ta đánh giá là "một bước tích cực theo chiều hướng tiến tới bình thường hoá quan hệ giữa hai nước".

Bắt chấp cấm vận, 10 nước đồng minh của Mỹ (Nhật, Ý, Pháp, Úc, Đức, Bỉ, Thụy Điển, Na Uy, Đan Mạch và Phần Lan) đã lần lượt giúp đỡ Việt Nam với số ngân khoản gần 500 triệu đô-la qua các chương trình viện trợ không hoàn lại và các khoản cho vay dài hạn với lãi suất thấp.

Tháng 11 đánh dấu một sự kiện kinh tế trọng đại với khoản viện trợ cho vay lên đến 370 triệu đô-la do chính phủ Nhật Bản tái lập sau 14 năm

NHỮNG SỰ KIỆN KINH TẾ ĐỐI NGOẠI NÓNG BÓNG TRONG NĂM 1992

giãn đoạn. Việt Nam sẽ trả dân số tiền viện trợ phát triển trong thời hạn 30 năm với lãi suất 1% trong đó 10 năm đầu được miễn lãi suất.

Trong lãnh vực đầu tư nước ngoài, 200 dự án với số vốn đăng ký khoảng 2,5 tỷ đô-la đã được Ủy ban Nhà nước về Hợp tác và Đầu tư cấp giấy phép hoạt động trong năm 1992, năm thứ năm thực hiện Luật Đầu tư (LDT). So với kết quả khiêm tốn của 37 dự án với số vốn 360 triệu đô-la trong năm đầu tiên, 1992 đã đánh dấu một bước nhảy vọt trong quá trình thu hút đầu tư nước ngoài.

Nhằm mục đích ngày càng thu hút nhiều và nhanh vốn đầu tư từ nước ngoài, cuối tháng 12 Quốc hội đã bổ sung một số điều của LDT trong đó quan trọng nhất là điều 14 quy định việc thỏa thuận mua lại một phần vốn của các xí nghiệp 100% vốn nước ngoài và các văn bản bổ sung cho các hoạt động của khu vực chế xuất (KXC).

Sự bùng nổ trong các dự án xây dựng KCX là một trong những biến cố đáng ghi nhận trong năm. Trên cả nước hiện có 5 dự án KCX được dự trù thiết lập tại Hà Nội, Đà Nẵng, Thành phố HCM và Cần Thơ. TP.HCM với hai KCX Tân Thuận và Linh Trung, được dự kiến đi vào hoạt động trong năm 1993 để mở đầu cho một hình thức mới trên bước đường phát triển kinh tế Việt Nam.

Năm 1992 được các chuyên viên đầu tư mệnh danh là năm của các công ty khai thác dầu khí Nhật Bản với hàng loạt các hợp đồng phân chia sản phẩm ký kết giữa Petro Vietnam và ADC Energy Development Co Ltd, Idemitsu Oil Development Co, Itochu và Mitsubishi Oil Co.

NGUYỄN NGỌC CHÍNH

Ngoài bốn hợp đồng với các công ty Nhật, trong năm 1992, Petro Vietnam còn ký thêm bốn hợp đồng với các công ty thuộc các nước Anh (Lasmo và British Gas Exploration & Production), Pháp (Total) và Indonesia (PT Astra Petronusa), nâng tổng số hợp đồng phân chia sản phẩm lên con số kỷ lục: 23 hợp đồng tính từ tháng 5 năm 1988 khi Petro Vietnam ký hợp đồng khai thác dầu khí đầu tiên với công ty ONGC của Ấn Độ.

Tháng 7 năm 1992 đánh dấu giai đoạn chuyển mình trong lãnh vực hoạt động của cộng đồng ngân hàng quốc tế tại Việt Nam với Banque Indosuez khai trương ngân hàng hoạt động như một ngân hàng chi nhánh tại Hà Nội và TP.HCM. Sau đó, hàng loạt các giấy phép mở văn phòng dưới hình thức chi nhánh hoặc đại diện đã được cấp cho các ngân hàng lớn thuộc các nước Pháp (BFCE, BNP, Credit Lyonnais và Société Générale de France), Thái Lan (3 ngân hàng), các nước Úc, Tàn Tây Lan, Đức, Hồng Kông, Hà Lan và Nam Triều Tiên mỗi nước có một ngân hàng tham gia thị trường tài chính Việt Nam.

Ngân hàng thuộc hai nước Ấn Độ và Đài Loan đã được cấp giấy phép mở văn phòng đại diện, ngoài ra hiện nay tại Việt Nam đã đưa vào hoạt động hai ngân hàng liên doanh - Indovina Bank và VID Public Bank - qua hợp tác với các ngân hàng Indonesia và Malaysia.

Những sự kiện kinh tế đối ngoại quan trọng vừa điểm qua là những biến cố nổi bật trong năm 1992 để chuẩn bị cho "năm cất cánh" của nền kinh tế Việt nam trong năm 1993, một năm đầy hứa hẹn trên bước đường phát triển kinh tế của đất nước ♣

Rượu gây được niềm hưng phấn nhưng uống nhiều thường có hại; làm nhỏ ít nhất cũng tổn hại đến thân, làm lớn cổ vua chúa mà rượu chè quá độ thì thể đi đến bại gia khuyr quốc. Đó cũng là mặt trái của cái gọi là "văn hóa rượu" (tửu văn hóa), sách xưa có ghi lại bằng rõ ràng.

Vua Vũ nhà Hạ đời xi bên Trung Quốc là người nhìn xa trông rộng; sau khi uống rượu cảm thấy ngộ ông đã dự kiến: "Đời sau có kẻ vì rượu mà mất nước". Điều không may người bị mất nước sau n do đam mê tửu sắc chính con cháu ông: Vua Kiệt (1819 - 1766 trước CN), đời vua cuối cùng của triều nhà Hạ.

Kiệt vốn có sức mạnh phi thường. Sách *Cổ liệt truyện* của Lưu Hưởng đời Hán kể: "Nàng Muội Hi vợ của vua Kiệt nhà Hạ Kiệt bỏ hết lễ nghĩa, ham mê đàn bà con gái, cho tìm gái đẹp chứa ở hậu cung thu nhận bọn lăng lợ gở những con hát và người biết làm những trò vui l tụ tập bên cạnh. Tạo những cuộc vui mê m ngày đêm uống rượu và Muội Hi và các cung nữ không lúc nào ngơi". Sách còn chép thêm: "Kiệt là ao rượu, có thể đi thuyền được, mỗi lần đánh lên tiếng trống thì có ba ngàn người uống rượu như trư uống... khi có người n uống say mà chìm chết, t Muội Hi cười, lấy đó là vui". Trong sách *Tân* (phần Thích xa), Lưu Hưởng còn kể rằng vua Kiệt mê rượu đến mức đi cường. Ông ta từng làm g hèm ao rượu (tao khâu từ tr); gò hèm là chỗ để chứa rượu mà theo sách *Hàn t ngoại truyện* của Hàn An đời Hán thì nó lớn đến c "đủ để trông xa mười dặm "Long Phụng can gián, Kiệt không nghe", "bắt bỏ tù r giết đi". Theo *Sử ký* (H bản kỷ) thì "Thang (vụ Thành Thang, 1766-171 trước CN) đem binh đánh Kiệt. Kiệt chạy về Mir Điều rồi chết". Triều E tiêu vong - Theo sách *Trư thư kỷ niên*, nhà Hạ từ V